

[Udenrigsministeren.]

derpå. Jeg tror dog, at mulighederne for at nå frem til flere løsninger vil være større i GATT, hvor man yderligere har den fordel, at ikke alene industrilandene er repræsenteret, men også udviklingslandene selv, således at det kan blive ved en overenskomst mellem de to parter, at man nærmer sig løsningen af disse problemer.

Rekommandationen indeholder mange andre problemer. Man henstiller også til landene at føre en liberal importpolitik over for industrivarer, sådan at u-landene kan komme af med de varer, der produceres i de industrier, der bliver oprettet på basis af hjælpen til dem. Også dette er et område, som bør møde almindelig sympati.

Jeg skal ikke komme ind på flere af rekommandationens mange problemer, men jeg vil gerne give udtryk for den største velvilje fra regeringens side. Vi vil i de internationale organisationer, hvor vi har indflydelse, søge at påvirke udviklingen sådan, at virkelig varige løsninger opnås, der, som det ærede medlem sagde det, fjerner u-landene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vivike* til ministeren for kulturelle anliggender:

„Kan ministeren meddele noget om arbejdet i naturfredningskommissionen?“

Vivike: Da vi ændrede naturfredningsloven i juni 1961, stod det klart, at ændringerne ikke var effektive nok, og vi har efter den tid måttet erfare, at der mellem juristerne er tvivl og uenighed om, hvordan den væsentlige § 22 skal fortolkes. Mig bekendt er der endnu ikke kommet nogen klaring på dette spørgsmål, og det er muligt, at denne paragraf, der er resultatet af et kompromis, ikke kan fortolkes.

Under udvalgsarbejdet var der enighed om, at man ikke, inden folketinget skulle hjemsendes, kunne nå at få lavet en lov, der ville være et virkelig effektivt værn om Danmarks naturværdier, hvorfor man foreslog nedsat en hurtigt arbejdende kommission til at udarbejde en bedre naturfredningslov. Denne kommission, i hvilken de politiske partier ikke er repræsenteret, blev nedsat den 23. november 1961.

Grundspekulanterne arbejder, og der foregår en eksplosionsagtig udstykning af landbrugsjord til sommerhusgrunde. Vi kan hurtigt ende dér, hvor det bliver vanskeligt, for ikke at sige umuligt for det store flertal af befolkningen, der ikke har sommerhus eller kan få det, at komme til at nyde naturen, og det er ganske givet påkrævet, at vi får en totalfredning af hele Danmark, således at der kun kan bygges efter indhentet tilladelse fra naturfredningsmyndighederne.

Da gennemførelsen af en bedre naturfredningslov er en hastesag, spørger jeg den højtærede minister for kulturelle anliggender, om han kan meddele noget om arbejdet inden for naturfredningskommissionen.

Ministeren for kulturelle anliggender (*Bomholt*): Efter beslutning af regeringen nedsattes, som omtalt af det ærede medlem, den 23. november en naturfredningskommission, der skulle behandle naturfredningslovens hele problemkompleks, herunder især forholdet mellem fredningslovgivningen og den hermed beslægtede lovgivning, specielt den af boligministeriet administrerede byplanlov og loven om regulering af bymæssige bebyggelser samt landboretlig lovgivning.

Endvidere skulle kommissionen tage strukturen af fredningsorganerne og disses samarbejde indbyrdes med administrative organer inden for beslægtede områder op til nærmere overvejelse, altså et stort opgavefelt. Som en særlig opgave fik naturfredningskommissionen tillagt at analysere den situation, der er opstået, efter at det er blevet klart, at Danmark er blevet et rekreatiomsområde for betydelige dele af det øvrige Europa. Det er rigtigt, som det er blevet sagt af det ærede medlem, at der foregår en eksplosionsagtig udstykning af landbrugsjord.

Til grundlag for dette store opgavefelt måtte der nødvendigvis foretages ret vidtgående undersøgelser, forarbejder, der nu er så vidt fremskredne, at der er indkaldt til møde i begyndelsen af april.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Albertsen* til indenrigsministeren:

„Hvad agter indenrigsministeren at foretage sig i anledning af kræfttilfældenes vækst forårsaget af cigaretrykning?“